

מסורת הש"ס

כל הגשבעין פרק שביעי שבועות

מה.

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה ד פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה ה פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה ו פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה ז פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה ח פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה ט פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה י פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יא פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יב פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יג פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יד פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יו פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יז פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יח פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה יט פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כ פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כא פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כב פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כג פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כד פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כה פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כו פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כז פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כח פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה כט פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

א מ"י פ"ב מהלכות טוען
הלכה לו פתח עין נה
טושי"ע חור"מ סימן ז' פ"ב
ז:

גדולות מכל דאיכא קטנות. תימה דלא דייק הכי כפרת השולח
(יבין דף לו.) דלמר רשב"י מקנה גדולה המקניו שיהיו
העדים מפרשין שמומין בגיטין כו' ובהגות קמח (ד"ק דף קז.) א"ר
אליעזר בר דבון מקנה גדולה המקניו שאלם יהיה קריאה יתירה על
הקדן כו' וי"ל דהם קריאה דלא נתקנה שנועת
לפי שהיה זה לורך גדול והכא דייק

מדלמר שזי כאן: עקרוה רבנן
שביעה מבכיה הבית. אף על גב
דכופר הכל פטור דלא נתקנה שנועת
היסת עד דימי רב נחמן מ"מ על
נעל הבית שיכא טפי ועוד דלפילו
במודה במקנה שדויה אשכרי:

בעל הבית מרוד בפועל. ולא
פלוני בין פועל אחד לשו לו
פועלים הרבה ויירושלמי קאמר
עסקיו מרובין: וייתב י"ה בא

שביעה. וא"ת ולא יהא ברי של
נעל הבית אלא כלמי יודע והיחא
למ"ד כהנא (ב"מ דף לו.) ברי עדיף
אלא למ"ד לאו ברי עדיף אמאי וי"ל
דהוי כמנה לי בידך והלא חומר אימי

יודע אס החורמין לך דחייב לבי
דמכח כהנא בתרל (ד"ק דף קט.)
וא"ת אכתי אמאי יתיב ליה בלא שנועה
וכי אי אפשר להיות כבוס פעם
שיהיה ברי שלו טוב דפעמים יהיה

דבריו דלא כרי יהודה לא מייחב
אלא כהנא במקנה וי"ל דהוי דברי
יהודה לא חשיב לגמרי כלמי יודע
רבנן מיהא חשבי ליה כדורי שכה:

כ"ה אשכרי דעתו ש' בעל הבית.
הכא ודאי שהוא עומד וזאת
שפרע שייך מקנה כדי להפיש דעתו
אכל בהדיא דהגות בתרל (אס)

דקאמר אימי יודע אס החורמין לך
אין לךין למקן:

(כ) דקורס אלו שייכים לקמן ע"כ)
אפילו קצין נבי. וא"ת והא ה"ל
כלמי יודע אס גזלמך

דפטרי רב נחמן ורבי יוחנן כהנא
בתרל (אס) כהנא (ב"מ דף לו.) וי"ל
דהם לא מודה מידי אכל הכא

שמודה במקנה ה"ל כמנה לי בידך והלא
אמר אין לך בידך אלא י' וי' יכול
ידענא דלמרימך הים מתוך אשתי יכול

לישבע משלם: קציצה ודאי
מידבר דבירי אינשי. לא קאמר
המע"ה ואי לא מיימרי לראיה מפסד

אלא ישבע כע"ה ויפסד אומן דלאמר
לקמן וא"ת ולימי ליה כנון ששכרו
שלא בעדים וגלמן מתוך שיכול לומר

לא שטרמין מעולם דלאמר' כמקון
וי"ל דשאי הכא דמודה במקנה לא
יהי יכול להעני ולכפור הכל אי נמי

דלקמן מוקי לן בשכרו בעדים
דומיא דרישא:

א
השבועה: ג' כל הגשבעין שבתורה ואלא משלמין
אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין

אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין
אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין

אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין
אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין

אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין
אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין

אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין
אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין

אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין
אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין

אס שנועה העדות כו'. בין שנחשד על שנועה העדות בין שנחשד
על שנועה הפקדון שכפר ושכנע על שקר: ואפי'. נחשד על שנועה
שוא שהוא רע לשמים עליה ולא לבריות אפי"כ הוא נפסל על ידי

לשנועה: חזרה שנועה למקומה. בגמ' (מ"מ)
כאן: לנ"ד לישבע שנועה שוא
מביניהם לית זהו דליתו משקר:

ונסמו בלפילי. חיק העשוי למעות:
ישבע בעל הבית. (כ) שנועה היסת:
כל שפירוש בידו ידו על העליונה.

ארישא פליג דקדמי ישבע בעל הבית
שנתן לו את הדינר ואתה רבי יהודה
למימר לאו לך שנועה שאין דרך
מנוי המוכר של כהנא ליתן את

הפירות עד שיקבל את הדינר: מעום.
פריות של נחשום: כשם שאמר.
שנה היא במסכת כחיות (דף פו.)

(ו) מביניהם שער כחיותה ומורה שקבל
מקבלה ומתא' שאין לסמוך על שער
כחיותה ואס טוען נעל דמקבלה עד

כילה לא תפרע אלא בשנועה: עד
אחד מעידה כו' ומנכסין משועבדים
ונפרעם שלא כענין. כילה אכס

קיימי כשם שאין אחד מאלו נפרע
אלא בשנועה כן היתומין לא יפרעו
כו' ובגמל (לקמן מ"ה) מוקי דיתומים מן

היתומים: נפרעם שלא כענין. שאלה
גט ממדינת היס: שלא פקדנו אכא.
כשעת מיתה: ששער זה פרוש. שלא

אמר לנו קודם לכן: מלאנו בין
שטרומין. שוכר על שטר זה: הרי זה
נשבע. שלא מלא שוכר: גמ' ולקח

נעלו. רישא דקרא שנועה ה' מהיה
בין שניהם ולקח נעלו את השנועה
ולא ישלם הנשבע עד כלום: הני

כלהא נינו. שנועה שוכר וזי הלכה
למשה מקמי היס: ומשום כדי מיו
כו'. כחיותה: כי היכי דליחגרו ליה

פועלים. אס ישבע הוא ויפסדו
פועלים. שכן ימלא עד פועלים
למלאכתו שיגורו ממנו שהוא כופר

בכר פועליו: כי היכי דליחגרו
בעל הבית. שלא יחשדוהו כמנוע
שכרו אחר שקבלו: כע"ה על כרחיה

אגר. פועלים כשהוא לךין להס:
שכר נמי על כרחיה מיהא. שהוא
לךין למעות: טורד כפועליו הוא.

שכר שער לנמה פועלים וקבוקר
שנתן לו: וליחב ליה בעדים. יתקנו
כחיותה שלא יתן אדם שער לפועל

אלא בעדים ולא יבא ליה שנועה:
ולמידי ליה מעיקרה. שכן רבנן
שיתן אדם לפועליו שכן שחית עד

שלא יתחילו כמלאכה ואס מנע לער
לי יטול כלום ולא תהא ע"ה שנועה:
שניהם רואים כהנא. כע"ה פועלים

שאין מליות לו מעות שחית ופועל
שלא יזילא המעות עד הילכה לפרנסתו:
א

קרא יולקח בעליו ולא ישלם מי שעליו לשלם לו שבועה: ואלו נשבעין ונוטלין כו': מאי שנא שכיר דחקינו
ליה רבנן דמשחבע ושקיל אמר רב יהודה אמר שמואל הלכות גדולות שנו כאן הלכות הני הלכתא נינהו

אלא אימא תקנות גדולות שנו כאן עקרוה רבנן לשבועה מבעל הבית ושדויה אשכיר משום כדי חייו משום
שמואל תקנות קבועות שנו כאן עקרוה רבנן לשבועה מבעל הבית ושדויה אשכיר משום כדי חייו משום

אס שנועה העדות כו'. בין שנחשד על שנועה העדות בין שנחשד
על שנועה הפקדון שכפר ושכנע על שקר: ואפי'. נחשד על שנועה

שוא שהוא רע לשמים עליה ולא לבריות אפי"כ הוא נפסל על ידי
לשנועה: חזרה שנועה למקומה. בגמ' (מ"מ)

כאן: לנ"ד לישבע שנועה שוא
מביניהם לית זהו דליתו משקר:

ונסמו בלפילי. חיק העשוי למעות:
ישבע בעל הבית. (כ) שנועה היסת:
כל שפירוש בידו ידו על העליונה.

ארישא פליג דקדמי ישבע בעל הבית
שנתן לו את הדינר ואתה רבי יהודה
למימר לאו לך שנועה שאין דרך

מנוי המוכר של כהנא ליתן את
הפירות עד שיקבל את הדינר: מעום.
פריות של נחשום: כשם שאמר.

שנה היא במסכת כחיות (דף פו.)
(ו) מביניהם שער כחיותה ומורה שקבל
מקבלה ומתא' שאין לסמוך על שער

כחיותה ואס טוען נעל דמקבלה עד
כילה לא תפרע אלא בשנועה: עד
אחד מעידה כו' ומנכסין משועבדים

ונפרעם שלא כענין. כילה אכס
קיימי כשם שאין אחד מאלו נפרע
אלא בשנועה כן היתומין לא יפרעו

כו' ובגמל (לקמן מ"ה) מוקי דיתומים מן
היתומים: נפרעם שלא כענין. שאלה
גט ממדינת היס: שלא פקדנו אכא.

כשעת מיתה: ששער זה פרוש. שלא
אמר לנו קודם לכן: מלאנו בין
שטרומין. שוכר על שטר זה: הרי זה

נשבע. שלא מלא שוכר: גמ' ולקח
נעלו. רישא דקרא שנועה ה' מהיה
בין שניהם ולקח נעלו את השנועה

ולא ישלם הנשבע עד כלום: הני
כלהא נינו. שנועה שוכר וזי הלכה
למשה מקמי היס: ומשום כדי מיו

כו'. כחיותה: כי היכי דליחגרו ליה
פועלים. אס ישבע הוא ויפסדו
פועלים. שכן ימלא עד פועלים

למלאכתו שיגורו ממנו שהוא כופר
בכר פועליו: כי היכי דליחגרו
בעל הבית. שלא יחשדוהו כמנוע

שכרו אחר שקבלו: כע"ה על כרחיה
אגר. פועלים כשהוא לךין להס:
שכר נמי על כרחיה מיהא. שהוא

לךין למעות: טורד כפועליו הוא.
שכר שער לנמה פועלים וקבוקר
שנתן לו: וליחב ליה בעדים. יתקנו

כחיותה שלא יתן אדם שער לפועל
אלא בעדים ולא יבא ליה שנועה:
ולמידי ליה מעיקרה. שכן רבנן

שיתן אדם לפועליו שכן שחית עד
שלא יתחילו כמלאכה ואס מנע לער
לי יטול כלום ולא תהא ע"ה שנועה:

שניהם רואים כהנא. כע"ה פועלים
שאין מליות לו מעות שחית ופועל
שלא יזילא המעות עד הילכה לפרנסתו:

א
קרא יולקח בעליו ולא ישלם מי שעליו לשלם לו שבועה: ואלו נשבעין ונוטלין כו': מאי שנא שכיר דחקינו
ליה רבנן דמשחבע ושקיל אמר רב יהודה אמר שמואל הלכות גדולות שנו כאן הלכות הני הלכתא נינהו

אלא אימא תקנות גדולות שנו כאן עקרוה רבנן לשבועה מבעל הבית ושדויה אשכיר משום כדי חייו משום
שמואל תקנות קבועות שנו כאן עקרוה רבנן לשבועה מבעל הבית ושדויה אשכיר משום כדי חייו משום

אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין
אמר ר' יוחנן ואלא משלמין ואלא משלמין ואלא משלמין

